

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Portugalska**(Sprawa C-345/20)**

(2020/C 329/09)

*Język postępowania: portugalski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i C. Vignon, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Republika Portugalska**Żądania strony skarżącej**

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie doprowadzając do połączenia krajowego rejestru elektronicznego z nową wersją europejskiego rejestru przewoźników drogowych (ERRU), Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 3 i 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/480 z dnia 1 kwietnia 2016 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące połączenia krajowych rejestrów elektronicznych przedsiębiorców transportu drogowego i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 1213/2010 ⁽¹⁾.
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Połączenie krajowych rejestrów elektronicznych z nową wersją ERRU, do czego państwa członkowskie miały doprowadzić zgodnie z procedurami i wymogami technicznymi przewidzianymi rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/480, zgodnie z art. 3 akapit pierwszy tego rozporządzenia, powinna być zostać zakończona najpóźniej do dnia 30 stycznia 2019 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 2016, L 87, s. 4

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte costituzionale (Włochy) w dniu 30 lipca 2020 r. – O.D., R.I.H.V., B.O., F.G., M.K.F.B., E.S., N.P., S.E.A. / Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)**(Sprawa C-350/20)**

(2020/C 329/10)

*Język postępowania: włoski***Sąd odsyłający**

Corte costituzionale

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* O.D., R.I.H.V., B.O., F.G., M.K.F.B., E.S., N.P., S.E.A.*Druga strona postępowania:* Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 34 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (karty), ogłoszonej w Nicei w dniu 7 grudnia 2000 r. i zmienionej w Strasburgu w dniu 12 grudnia 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on swoim zakresem stosowania zasiłek z tytułu urodzenia dziecka i zasiłek macierzyński na podstawie art. 3 ust. 1 lit. b) i j) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 ⁽¹⁾ z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. e) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE ⁽²⁾ z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie, i czy w związku z tym prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie przepisom krajowym, które nie rozszerzają ww. świadczeń, już przyznanych cudzoziemcom posiadającym zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, na cudzoziemców posiadających jedno zezwolenie, o którym mowa w tej samej dyrektywie?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 166, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim (Dz.U. 2011, L 343, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 28 maja 2020 r. w sprawie T-574/18, Agrochem-Maks/Komisja, wniesione w dniu 7 sierpnia 2020 r. przez Agrochem-Maks d.o.o.

(Sprawa C-374/20 P)

(2020/C 329/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Agrochem-Maks d.o.o. (przedstawiciele: adwokaci S. Pappas i A. Pappas)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Szwecji

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd błędnie zinterpretował wymogi proceduralne dotyczące żądań udzielenia dodatkowych informacji w ramach odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej oraz błędnie zastosował te wymogi.

Sąd dopuścił się naruszenia prawa, stwierdzając, że zastrzeżenie (dotyczące siedmiu niesfinalizowanych punktów), iż istnienie niespójności między oceną EFSA a oceną państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy wymaga pogłębionego uzasadnienia tej kwestii, należy oddalić jako bezzasadne w odniesieniu do czwartego punktu oraz jako nieskuteczne w odniesieniu do pozostałych punktów.

Sąd dopuścił się naruszenia prawa, nie biorąc pod uwagę wszystkich istotnych okoliczności w celu zbadania uzasadnionych oczekiwań wnoszącej odwołanie.